

"ברור שאני נגד אונס!" פאזזה. "רק תלוי מה זה אונס..." /

מירב מיכאלי*

אנחנו נאבקות עדיין על זכותה של כל אחת לבטחון אישי בעבודה, בבית, בבית הספר, ברחוב, בתחבורה ציבורית. אנחנו נאבקות למגר את הפגיעה בתוך המשפחה. אנחנו נאבקות לתקן את אי השוויון, שהוא מה שמאפשר את הניצול לרעה של כח באמצעות מין או להשגת מין.

גם היום המרכזים עומדים בגאון בחזית המאבק - המאבק נגד פגיעה מינית ולמען עולם בלי אונס. היום, יש לי הזכות ללוות אותן מהכנסת. הן שותפות שלי ושל חברותי לחקיקה שאנחנו מעבירות כדי לשנות את הנורמות הכי בסיסיות של חיינו בדרך לחיים נקיים מפגיעה מינית.

למרכז סיוע תל אביב יש חברות וחברים יקרים שהולכות אתנו שנים. אנחנו אסירות תודה לכן ולכם על השותפות. תודה מיוחדת לחברתי איה פוגל שמחזיקה את הלפיד של 'עזרת נשים' מאז ועד היום. בגדול, השאיפה שלי היא שיבוא יום ולא נזדקק למרכז הסיוע לנפגעות ולנפגעי תקיפה מינית. לצערי, היום הזה לא קרוב עדיין. אבל מרכז סיוע ת"א שותף בכיר במאמץ להביא את היום הזה.

* חברת כנסת מטעם המחנה הציוני, מייסדת "עזרת נשים" למען מרכזי הסיוע

"בואי איתי, הבטחתי להיות די-ג'יי בהתנדבות באירוע של המרכז סיוע לנפגעות אונס" אמרה לי חברתי תמר מרום, השותפה שלי לעריכת "ששי חי" אז, בשנת 1994. מרכז הסיוע לנפגעות אונס? בשנת 1994 כבר הייתי פמיניסטית המון שנים אבל זאת היתה הפעם הראשונה ששמעתי עליו. מרכז הסיוע היה אז הכתובת היחידה בישראל לנפגעות תקיפה מינית. הוא היה במשרדים סודיים, כי גם הנפגעות וגם המתנדבות היו מאוימות. בשנים ההן המאבק באונס היה לא מוכר ולא לגיטימי, הדיבור על פגיעה מינית היה טאבו, התקציבים היו אפסיים, התרומות נדירות והתודעה הציבורית מעוותת. הן היו חלוצות באחד המאבקים הכי חשובים לנשים.

אני מלווה את מרכזי הסיוע מאז ועד היום. שנה וחצי אחר כך הקמתי את 'עזרת נשים', קבוצת נשים חזקות שהתארגנה כדי לשנות את המציאות הזאת. אחרי עוד חצי שנה כבר השגנו למרכזים את קו החירום 1202, עשינו קמפיין פרסומי וציבורי ענק והרמנו אירוע התרמה במשכן לאמנויות הבמה, לא במועדון חשוך ושולי.

ב-1994 היו למרכזי הסיוע 5000 פניות בשנה, היום יש להן 50,000. זה לא כי יש יותר תקיפה מינית, זה כי יש הצלחנו להעלות דרמטית את המודעות לתופעה החברתית השערורייתית הזאת ולתת לגיטימציה לנפגעות להתלונן, לקבל עזרה. מרכז הסיוע בתל אביב נותן היום מענה גם לגברים, בקו 1203.

"ברור שאני נגד אונס!" פאזזה. "רק תלוי מה זה אונס..." היתה התשובה שקיבלתי מכל מי שפניתי אליו אז בעניין. היום אין לאף אחד ואף אחת ספק מה זה אונס, מהי פגיעה מינית ומהי הטרדה מינית. נכון שיש מי שמחזירים מלחמה. יש מי שמנסים לשמר פריבילגיות גבריות ישנות של גישה חפשית לגופן של נשים. יש מי שנאבקים עדיין למנוע מנשים את הזכות הבסיסית על גופן. אבל אנחנו לא מוותרות ולא נוותר.